Vingué a casa seva

Per GloriaA el dc., 25/12/2024 - 00:00

Vingué a casa seva i els seus no l'acolliren.
Totes les coses havien vingut a l'existència per mitjà d'Ell.
Ni una sola sense Ell.
Ni tu, ni jo, ni els altres, ni cap home.
Ni una fulla, ni una flor.
Ni una sola sense Ell, perquè en Ell hi ha la Vida
i la vida és l'aire que respirem,
el sol que ens il·lumina.
La vida és la força que portem a dintre
i que ens empeny.

Vingué a casa seva
perquè Ell dins el món hi batega,
però el món no l'ha conegut.
El món només coneix allò que és seu i Ell no era del món
sinó que era en el món.
I el món no el reconegué.

Vingué a casa seva
i malgrat els seus no l'acolliren, Ell s'hi ha quedat.
Ha posat entre nosaltres el seu Tabernacle
i de la seva plenitud tots nosaltres n'hem rebut
gràcia sobre gràcia.

Ell ve, torna cada dia, i els seus no l'acollim.
És enmig de nosaltres i no el coneixem,
ens parla i no l'entenem.
El nostre cor està ofuscat,
el nostre enteniment atapeït i els nostres ulls encegats.
I no el veiem ni el sentim.

Ni la carn, ni la sang, no ens donen ser Fills de Déu,
sinó fer la seva voluntat.

Autoria desconeguda